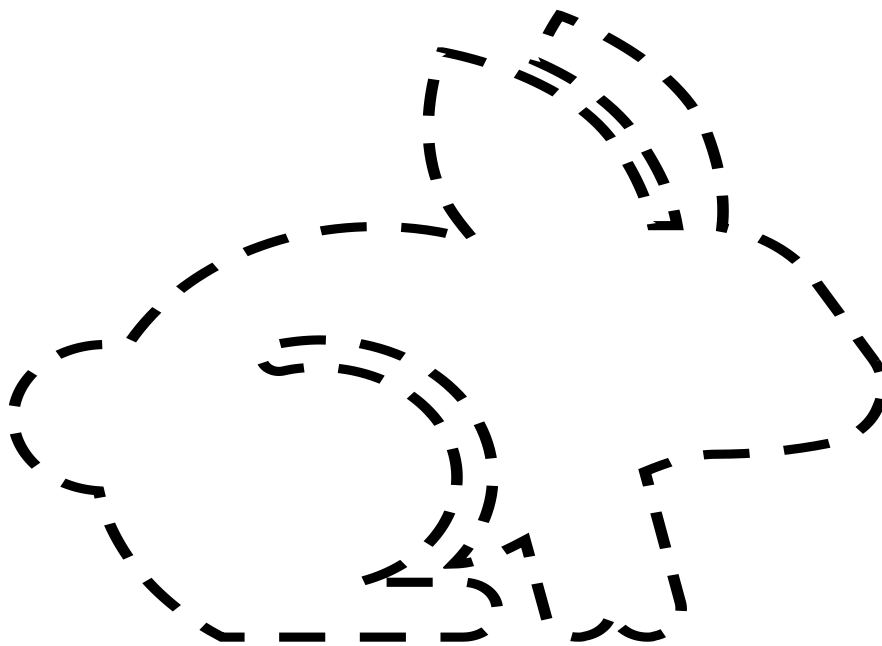

KAS BAILĪGĀKS PAR ZAĶI.

AGRĀK MEŽOS BIJA DAUDZ ZAĶU. VIŅI ARVIEN TIKA STIPRI VAJĀTI. REIZ VIŅI SAPULCĒJUŠIES NOSPRIEDUŠI, KA IEŠOT SLĪCINĀTIES, JO NO VISIEM VIŅIEM JĀBAIDOTIES UN VISI TOS VAJĀJOT.

TAD VIŅI SALASĪJUŠIES LIELĀ PŪLĪ UN VISI GĀJUŠI UZ VIENU DĪĶI. KAD NONĀKUŠI LĪDZ DĪĶIM, TUR NO KRASTA ZĀLĒM IZLEKUSI VIENA VARDE UN IELEKUSI ŪDENĪ.

ZAĶI NU REDZĒJA, KA TOMĒR VIENS TAČU IR, KAS NO TIEM BAIDĀS. PAR TO VIŅI PĀRLIEKI PRIECĀJĀS UN NORUNĀJA, KA VĒL NEVAJAGOT SLĪCINĀTIES, JO ESOT TAČU KĀDS ZVĒRS, KAS ARĪ NO VIŅIEM BAIDOTIES. PAR BAILĪGO VARDI ZAĶI NU SĀKA SMĪETIES UN SMĒJĀS TIK ILGI, KAMĒR VIŅIEM LŪPAS PĀRPLĪSA.

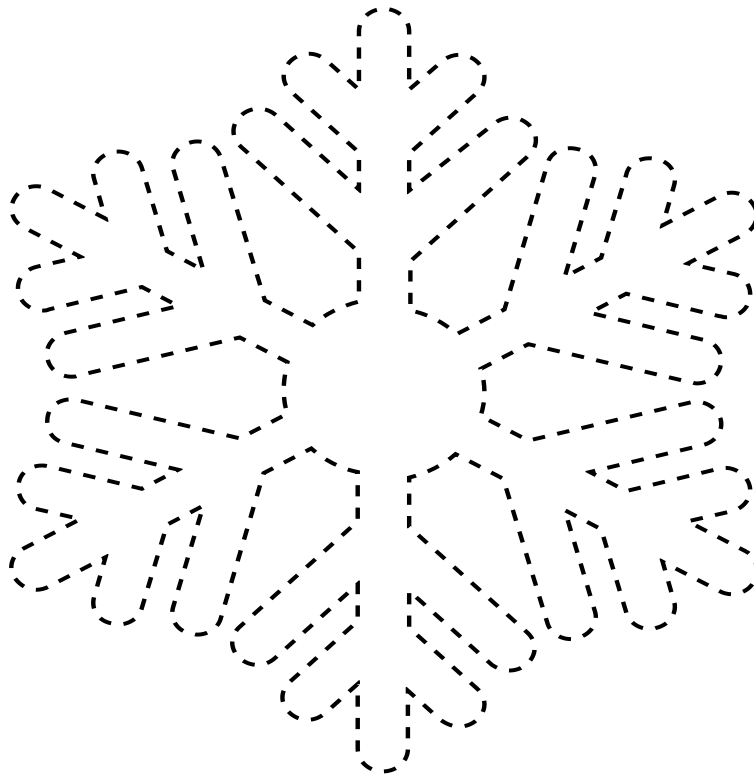
LATVIEŠU TAUTAS PASAKA

SALA DERĪBAS AR ZAĶI

KĀDREIZ ZAĶIS TEICIS AUKSTUMAM, KA TAS ŠIM NEKĀ NEVAROT PADARĪT. AUKSTUMS PAR TO SADUSMOJIES UN PALICIS TIK STIPRS, KA PAT CILVĒKI NOSALUŠI.

ZAĶIS NODOMĀJIS SKREJOT SASILDĪTIES UN TĀDĒĻ SKRĒJIS, CIK VIEN JAUDĀJIS; BET AUKSTUMS PALICIS VĒL ARVIEN STIPRĀKS, TĀ KA PĒDĪGI ZAĶIS, PAR SIEKSTU LECOT, PALICIS STĪVS UN TURPAT GUĻAM.

BET ZAĶIS MIRSTOT ATTEICIS AUKSTUMAM, KA ŠIS NO LIELA KARSTUMA VAIRS NEVAROT PASKRIET.

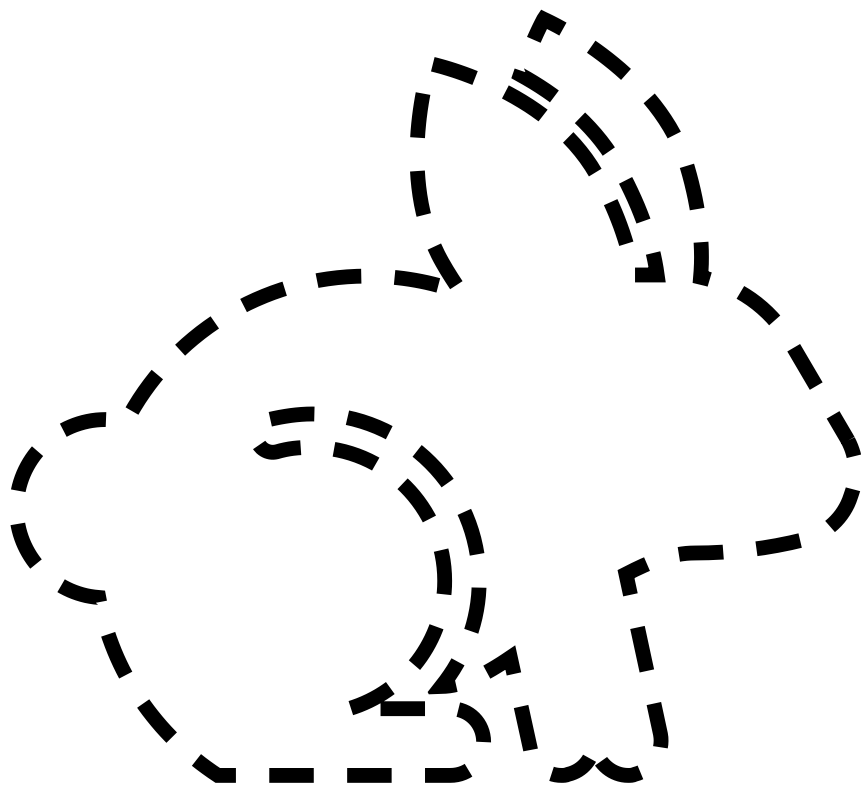

LATVIEŠU TAUTAS PASDAKA

SALA DERĪBAS AR ZAĶI

ZAĶIS SALĪDZIS REIZ AR SALU, KURŠ ĀTRĀK TEIKŠOT, KA DIEZGAN. KURŠ ILGĀK VARĒŠOT IZTURĒT? SALS ĻOTI DIKTI SALDĒJIS, BET ZAĶIS TIKAI AIZVIEN TEICIS, KA ESOT ĻOTI KARSTS. BEIGĀS SĀCIS TIK STIPRI SALT, KA SĒTAS MIETI SPRĀGUŠI UN KRAKŠĶĒJŠI.

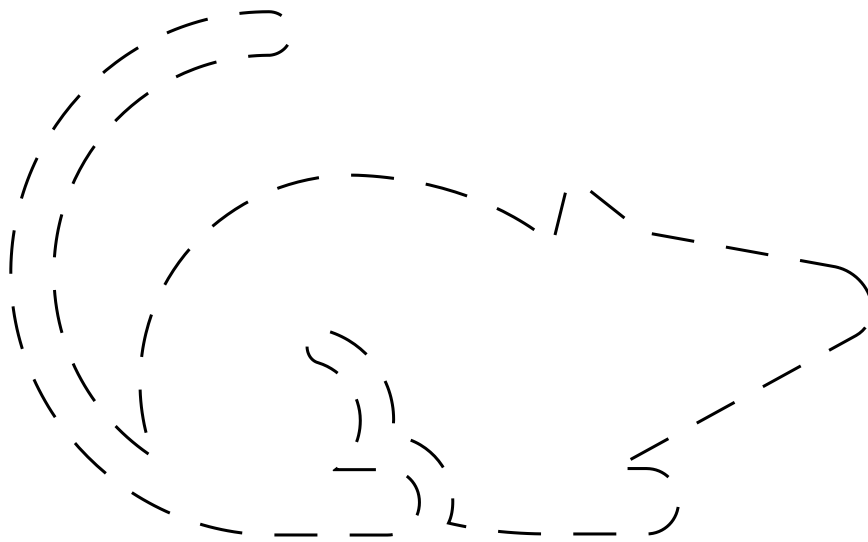
NU ARĪ ZAĶIS NEVARĒJIS VAIRS ILGĀK IZTURĒT, BET TEIKT TO NETEICIS; PALĒKDAMS UZ AUGŠU IZSAUCIES: "CIK KARSTS!" TE SALS NEVARĒJIS VAIRS STIPRĀK SALDĒT UN ATLAIDIES. ZAĶIS VINNĒJIS.

LATVIEŠU TAUTAS PASAKA
PELE UN ZVIRBULIS

VIENREIZ PELE AR ZVIRBULI KOPĀ KRĀJA ZIEMAI BARĪBU. ATNĀCA RUDENS, SĀK ŠIE SAVĀ STARPĀ DALĪT VASARAS KRĀJUMU PUS UZ PUSI. DALĪJA, DALĪJA, NEVARĒJA SATIKT — SAPLŪCĀS ABI. TIK ILGĀM PLŪCĀS, KAMĒR PIE BEIGĀM ABI NOKUSA. UN TAD VIŅI SKRĒJA VĒL KATRS SAVAM KUNGAM SŪDZĒT: PELE SŪDZĒJA ŽURKAI, ZVIRBULIS ĒRGLIM.

ATNĀCA ŽURKA ABI AR ĒRGLI — TIK ILGI, TIK ILGI — IESĀKA TIE VAI SAVĀ STARPĀ PLŪKTIES. BET ŽURKA PĀRVARĒJA ĒRGLI, ĒRGLIM BIJ JĀAIZLAIŽAS. NU ŽURKA IZSPRIEDA TĀ: PĀRCIRTA GRAUDUS UZ PUSI UN ATDEVA VIENU DAĻU PELEI, OTRU ZVIRBULIM.

LATVIEŠU TAUTAS PASAKA
SKUDRA UN SISENIS

SKUDRA STRĀDĀJA VISU VASARU. TAISĪJA SAVU MĀJU UN KRĀJA ZIEMAI PĀRTIKU. SISENIS TIKAI LĒKĀJA, DZIEDĀJA UN PRIECĀJĀS. RUDENĪ UZNĀCA AUKSTS LAIKS UN SISENIM NEBIJA NE MĀJAS, KUR SASILDĪTIES, NE BARĪBAS KO ĒST. BADĀ NOVĀRDZIS, VIŅŠ AIZGĀJA PIE SKUDRES PALĪDZĪBU LŪGTIES.

SKUDRA PRASĪJA: “KO TU PA VASARU DARĪJI?”

SISENIS ATBILDĒJA: “DZIEDĀJU UN LĒKĀJU.”

SKUDRA SACĪJA: “KAD TU NESTRĀDĀJI, TAD TEV BŪS JĀMIRST BADĀ!”

TĀ NU LAISKAJAM SISENIM BIJA NO AUKSTUMA UN BADA JĀNOBEIDZAS.

LATVIEŠU TAUTAS PASAKA

GLIEMEZIS

REIZ ZVĒRU ĶĒNIŅŠ SATAISĪJA DZĪRES UN SALŪDZA VISUS ZVĒRUS. VISI SANĀCA, TIKAI GLIEMEZIS NEBIJA.

OTRĀ DIENĀ ĶĒNIŅŠ SATIKA GLIEMEZI UN PRASĪJA, KĀDĒĻ VIŅŠ NEBIJIS DZĪRĒS? GLIEMEZIS SACĪJA, KA MĀJĀS ESOT LABĀK KĀ VIESOS. ZVĒRU ĶĒNIŅŠ PALIKA DUSMĪGS UN SACĪJA, LAI GLIEMEZIS VIENMĒR NES SAVU MĀJU SEV UZ MUGURAS. NO TĀ LAIKA GLIEMEZIS NES SAVU MĀJU UZ MUGURAS.

